

Egy nap a barátaimmal

Ádi, Ádám, Áron, Zsombi,
Zsombor, Dávid, Dani, Levi,
együtt járunk iskolába,
Zsuzsa néni osztályába.
Minden reggel korán kelünk,
minél többet együtt legyünk.
Mikor aztán becsengetnek,
vége lesz a nevetésnek.
Amíg nem lesz ismét szünet,
előkerül könyv és füzet.
Olvasunk és írunk sokat,
tanuljuk az új szavakat.
Végül aztán csengőszóra
kifutunk a folyosóra.
Néha ránk szól Zsuzsa néni,
nem kell annyit hangoskodni.
Ebéd után süt a nap,
az udvaron vagyunk egy perc alatt.
Labdát rúgunk, fogócskázunk, összevissza szaladgálunk.
Délutánra megizzadva megint beülünk a padba,
hogy a házit megcsináljuk, míg a szüleinket várjuk.
Mikor aztán értünk jönnek,
a barátok elköszönnek.
Másnap pedig ott folytatjuk,
ahol aznap abba hagytuk.

György Levente, 2. B, Corvin Mátyás Alapiskola, Somorja

Tengelice

Tengelice ince pince,
Kertecskémnek pici kincse.
Repülj ide, tengelice,
Szállj bele a tenyerembe.

Tengelice ince pince,
Sárga, piros, fekete.
Ruhájának szép a színe,
Tengelice ékessége.

Tengelice ince pince,
Cip-cip, ice-pice.
Így csinál a tengelice.

Tóth Emma, 3. C, Bél Mátyás Alapiskola, Somorja

Kutyuskám

Lakásunk ajtaján belépek én,
a kutyám már jön is felém.
Buksiját simítom, úgy nyugtatom,
szemein látom, várt már nagyon.

Este, ha mindenki aludni tér,
ölembe fúrja kicsi fejét.
Majd lefekszik és csendesen szuszog,
ébren őriz, míg én álmodom.

Horváth Viktor, 3. C, Corvin Mátyás Alapiskola, Somorja

Barátom, Picúr

Picúr az én barátom,
labdaszedésben gladiátor.
Lesi minden léptemet,
eszi minden étkeimet.

Már a nevedet is én adtam,
hogy így megnősz, nem gondoltam.
Tudom, most is lesben állsz,
ha kimegyek, labdával vársz.

Elhajítom messzire,
te elkapod röptibe.
Kutya vagy, hát nem beszélsz,
de ugatásból értek én!

Hollóssy Adrián, 4. A, Corvin Mátyás Alapiskola, Somorja

Tavasza a kertben

Más lett a világ,
minden csupa virág.
Kimentem a kertbe,
s ez tűnt a szemembe.

Sok száraz ág helyett,
virágeső esett.
Fehér és rózsaszín szirmok,
díszítenek fát és bokrot.

Mi történt a fákkal?
Megszórták virággal?
Így van ez rendben,
tavasz a kertben.

Došek Paulína, 4. A, Corvin Mátyás Alapiskola, Somorja

Vakációra várva

A padomban ülve
azon gondolkodom,
mikor kapom meg végre
év végi bizonyítványom.

Mikor veszi kezdetét
a júliusi hónap,
mikor a madarak is
boldogabban dalolnak.

Mikor szabadon futhatok
a virágos réten,
és senki sem kérdi meg:
„A leckéd készen?!“

Várom a pillanatot,
a vakáció illatát,
S mégis mikor eljön,
érzem iskolám hiányát.

Valocsay Dominik, 4. B, Corvin Mátyás Alapiskola, Somorja

A szemfüles kutya

Hol volt, hol nem volt, volt egy kis falucska. Abban élt egy házőrző kutya. A gazdája egy reggel bevásárolni indult, hogy elkészíthesse az ebédjét. Mivel az üzletben nagyon sokan voltak, mire hazaért, alaposan elfáradt. Letette a szatyrot az ajtó elé, és bement, hogy megpihenjen. Arról viszont megfeledkezett, hogy a kutya kint van az udvaron. A házőrző nem volt rest, s jó szimatának köszönhetően rögvest kiszagolta, hogy hús is van a táskában. Nyomban kiszolgálta magát. Gondolta, ez az ő megérdemelt jutalma, amiért a házat őrzi. A gazda, mikor észrevette a történeteket, már csak nevetni tudott saját ostobaságán. Így volt, igaz volt.

Seregi Zoltán, 2. A, Corvin Mátyás Alapiskola, Somorja

A bicikli

Nagyon szomorú vagyok. Itt álldogálok elhagyatva egy sarokban. Elad a gazdám. Mi történhetett? Lehet, hogy nem működik vagy esetleg elromlott valamelyik részem? Pedig nagyon, igazán jól érzem magam. Az ülőkém, a bőröm meg annyira finom, mintha bársonyból volna. Szóval szerintem nagyon jó kondícióban vagyok. Mégis folyton arról beszélnek, hogy vannak tőlem divatosabbak is. De én gyors és modern vagyok! Ez a gazda meg annyira a szívemhez nőtt, hogy most egészen kétségbe vagyok esve. Olyan gyorsan tudott rajtam tekerni, hogy szinte táltosnak éreztem magam. Kifényesítette a kormányomat annyira, hogy még esti fényben is csillogott. Na és balesetünk egyszer sem volt, ami a gazdának köszönhető, mert vissza tudott fogni akkor, amikor én még repültem volna tovább. Most meg ez történik. Elad a gazda. Mi lesz, gonosz gazdához kerülök?! Az is lehet, hogy sohasem fogunk repülni, fékezni, csengetni, hanem csak egy pókhálós sarokban porosodok majd. Ez pedig félelmetes lenne. Inkább minden részemmel megpróbálok mosolyogni. Szóval úgy döntöttem, hogy vidáman tekintek a sorom elé. Mert tudja meg országvilág, hogy én egy igazi bőrüléssel, csillogó és belevaló kisiúznak való bringa vagyok, és megértettem, hogy egyszer kinő a gazdám, s el kell hogy adjon!

Méri Dominik, 2. C, Corvin Mátyás Alapiskola, Somorja

A nyuszi és a káposztáskert

Egyszer volt, hol nem volt, élt egyszer az erdő közepén egy nyuszi család: nyuszi apa, nyuszi mama és kilenc kisnyuszi.

Egyszer így szólt az anyukájuk:

– Láttam a faluban egy káposztáskertet. Ki menne el és szedne vacsorára valót?

A kisnyuszik csak lapítottak, félősek voltak. Csak a legidősebb nyuszi, Tapsi tette fel a kezét.

– Majd én, mama, majd én!

– Jól van – mondta az anyukájuk. – Elmehetsz, de mindenkinek hozzál egy szép, nagy fej káposztát.

- Rendben van, mama, sietek.
 - Légy óvatos! A kertet egy ugató, harapós kutya őrzi. Ha elkap, kiráz a bundádból!
 - Vigyázok magamra!
- Tapsi fogta a kosarát és útnak indult. Hamarosan rátalált a kertre. Szaporán szedte a káposztát, tele is lett a kosara.
- Otthon már izgatottan várták őt a testvérei.
- Hoztál nekünk káposztát? – kérdezték.
- Meg sem várták a választ, már kapkodták is ki a részüket a kosárból. Tapsinak egy sem maradt. Anyukája nagyon megsajnálta őt.
- Te vagy a legbátrabb, legügyesebb nyuszikám, de számolni nem tudsz. Beíratlak az iskolába, hogy ne csak bátor és ügyes legyél, hanem okos is.

Czafik Petra, 2. C, Corvin Mátyás Alapiskola, Somorja

A lusta nyulacska

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy nyulacska. Úgy hívták, hogy Tappancs. Tappancs boldogan élt barátaival az erdőben. Azonban az egyik évben olyan forró volt a nyár, hogy még az erdei patakok is kiszáradtak. Az állatok szomjasak voltak, és elhatározták, hogy ásni kezdnek egy kutat, amiből friss vizet ihatnak. Tappancs azonban nyafogni kezdett:

- Nem akarok ásni! Kicsi és gyenge vagyok!

Az állatok megharagudtak a nyuszira. Elkezdtek dolgozni, Tappancs pedig csak heverészett és szundikált. Mikor elkészült a kút, ittak a friss, tiszta vízből, de Tappancsnak egy csöppet sem adtak. Még éjjel is őrizték a kutat, hogy ne tudjon inni. Egyik éjszaka az elefánt őrkdött, de mivel nagyon fáradt volt, nyomban elaludt. Tappancs úgy gondolta, hogy az elefánt nagyon jószívű, ezért ébresztgetni kezdte, hogy vizet kérjen tőle. Ám ahogy az elefánt felébredt, véletlenül meglökött egy nagy követ, és az a kútba esett. Utána még sok-sok kavics potyogott a gödörbe. Így betemetődött a kút. Az elefánt sírni kezdett, de Tappancs így szólt:

- Ne aggódj, meglátod, milyen erős vagyok. Együtt kiszedjük a köveket a kútból! Egész éjszaka dolgoztak, és reggelre ismét tiszta víz volt a kútban. Ezután már Tappancs is ihatott a friss vízből, és továbbra is boldogan élt barátaival az erdőben.

Lengyel György, 2. C, Corvin Mátyás Alapiskola, Somorja

Panni és a lufi barátsága

Egy szombat délután Pannit az apukája elvitte a vásárba. Panninak nem volt valami jó kedve. Apukája, hogy felvidítsa, vett neki egy gyönyörű szép, piros lufit. Panni nagyon örült neki. Futkározott vele ide-oda-amoda. De a piros lufi szomorú volt. Nem tetszett neki, hogy őt mindenhova viszik, és zsinigre van kötve. De Panni ezt nem vette észre, mind csak lóbálta a lufit. Apukája vett Panninak egy fagyit, és amikor Panni át akarta venni a finomságot, jaj!, a gyönyörű szép lufi elrepült. Szegény kislány! Panni keservesen sírt. De a gyönyörű szép lufi boldog volt. Élvezte, hogy szabadon szárnyal a

levegőben, fújja őt a szél, és nincs zsinegre kötve. Panni még mindig keservesen sírt. A gyönyörűséges lufi meghallotta ezt, és lepillantott a kislányra. Majd meghasadt a szíve. Nagy döntést kellett meghoznia. A szabadságot válassza, vagy a kislány szeretetét. Végül döntött, és a kislány szeretetét választotta. Vissza akart szállni a kislányhoz. De még egy akadályt le kellett küzdenie, s ez a szél volt. A lufi minden erejét összeszedte. Ám a szél csak fújt, fújt. A lufiban fellángolt a szeretet, s ez nagy erőt adott neki. Így sikerült legyőznie a szelet, s boldogan szállt Pannihoz. Panni azt hitte, csoda történt. Nagyon-nagyon megörült. Elkapta a lufit, s rohant vele az apukájához. Apukája sem akarta elhinni a történeteket. De a kislány megint szaladni kezdett a lufival ide-oda-amoda, és a lufit már nem érdekelte, hogy zsinegre van kötve, ő is nagyon boldog volt. Tudta, hogy a kislány szereti őt. Boldogan éltek, míg a lufi ki nem pukkadt.

Tám Dóra, 3. B, Corvin Mátyás Alapiskola, Somorja

A tükörkép

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kisbagoly. Egy napon elrepült a tóhoz inni.

Ahogy odaért, hát a vízben meglátja a tükörképét. Azt hitte, az egy másik bagoly. Szalad az egérkéhez.

– Jaj, jaj, jaj, egy bagoly belefulladt a vízbe!

Egérke kinyitja az ajtót, ő is meglátja a saját képét. Most már ketten szaladnak tovább. Futnak a nyúlhoz, viszik neki hírül a történeteket.

Ahogy a nyúl kilép a házból, ő is meglátja a tükörképét. Már hárman szaladnak tovább.

Meglátják a rókat, odaszólnak neki. A róka kinéz az ablakon, meglátja a saját képét. Négyen mennek tovább. Látják a szarvast legelni a réten. Rákiáltanak. Jön a szarvas, ő is meglátja a tükörképét. Már öten mennek tovább.

Nagy kiáltozásukban délutáni álmából felébresztik a pontyot. Elmesélik neki az egész históriát. A ponty nagyot nevetett rajtuk.

Az állatok elszégyellték magukat, és lehajtott fejjel elkullogtak.

Végh Lili, 3. B, Corvin Mátyás Alapiskola, Somorja

Kalandos utazás

Két póni, Csillag és Villám a csölösztői istállóban különös dolgot vett a fejébe. Mivel gazdáiktól hallottak Somorja különleges épületeiről, elhatározták, hogy elmennek Somorjára egy kalandos kirándulásra.

Eljött a várva várt nagy nap!

– Csillag, készen állsz? – kérdezte izgatottan Villám.

– Hát persze, le sem hunytam a szemem egész éjjel! – válaszolta Csillag.

– Indulááááás! – nyerítettek egyszerre.

Vágtázva nekiindultak az útnak. Az első megállójuk a katolikus templom volt.

– Hát ez csodaszép! – mondta Csillag Villámnak.

Aztán a zsinagóga felé vették az irányt. Körülnéztek ott is. A református templomnál észrevették, hogy eltévedtek.

- Jajj, jajj, Csillag, most mitévők legyünk!? Csillag, hallasz, mit csináljunk?
- Villám, Villám, ébredj, rosszat álmódtál! – keltegeti Csillag Villámot.
- Jaj, Csillag, nem is volt olyan szörnyű ez az álom. Sőt, nagyon kalandos volt!

Horváth Liliána, 4. A, Corvin Mátyás Alapiskola, Somorja

A kígyó és az egér

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy iskola. Narancssárga falai közt élt egy kicsi egérke, Pörgönc, aki félelmet keltett az iskolába járó emberekben. A tanítási órák alatt naphosszat járkált az osztályokban, délután meg a takarító néniket idegesítette. Senki, de senki nem tudta elkapni őt.

Egy szép napon egy kígyót vittek az iskolába. A kígyó neve Nakó volt. Ez a gyönyörű szép, hosszú csúszómászó elveszítette a gazdáját. Mindenki kereste, de senki nem találta a gazdát.

– Hogy veszhet el egy ilyen nagy, élénk állat az iskolában? – kérdezték sokan.

Nakó csúszkált összevissza a folyosókon, hallgatta a gyerekek zsvajgását. A tízóraiak morzsáit eszegette, közben észrevétlenül vándorolt osztályokon, folyosókon át, és figyelte, hogy egyre többen kiabálják a nevét.

Hát kivel is találkozhatott?! Pörgönccel, a kiségerrel.

A kiséger nagyon megijedt, hogy már nemcsak ő az egyedüli állat, aki rettegésben tartja az iskolát.

– Menj el innen, menj vissza a gazdádhoz! Mit keresel itt? Ez az én birodalmam! – mondta Pörgönc a kígyónak.

– Nem, nem megyek! Hallottam híredet, azért kereslek. A gyerekek az iskolába tanulni, okosodni járnak, és ebben te sem zavarhatod meg őket. Nem eszlek meg, ha elhagyod az épületet – egyezkedett Nakó a kiségerrel. – Ha megígéred, hogy elmész, én is visszamegyek a gazdámhoz.

Pörgönc belátta, hogy olyan helyet kell találnia, ahol szeretik és befogadják őt. Olyan embereket szeretett volna ő is maga köré, mint a kígyó gazdija. Elhagyta az iskola épületét egy jobb élet reményében. A kígyó is visszatért otthonába. Az iskolában végre nyugalom lett, és mindenki végezhetette a saját dolgát.

Bódis Gergely, 4. A, Corvin Mátyás Alapiskola, Somorja